

Dr hab. Maciej Sikała

Gdańsk 15.05.2020.

Wydział Dyrygentury Chóralnej, Muzyki Kościelnej,

Edukacji Artystycznej, Rytmiki I Jazzu

Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku

Adres prywatny: ul. Jesionowa 12m7, 80-291 Gdańsk

Tel. +48 801 174 063

msikala@wp.pl

RECENZJA

Zlecniodawca recenzji: Rada Dyscypliny Sztuki Muzyczne Akademii Muzycznej

We Wrocławiu, pismo z dnia 11.03.2020 roku. Zlecenie podjęte na podstawie art. 14.ust.2 pkt. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych oraz o stopniach naukowych i tytule naukowym w zakresie sztuki (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1789), oraz § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. (Dz. U. z 2018 poz. 261) w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora.

Dotyczy:

Uchwały nr 11/2019 Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej We Wrocławiu z dnia 19 marca 2019 r.

Na podstawie art. 14.ust.2 pkt. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych oraz o stopniach naukowych i tytule naukowym w zakresie sztuki (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1789), oraz § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. (Dz. U. z 2018 poz. 261) w sprawach:

- wszczęcia przewodu doktorskiego mgra Dominika Gawrońskiego w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej: instrumentalistyka
- wyznaczenia promotora w osobie dra hab. Piotra Wojtasika, prof AM z Akademii Muzycznej w Katowicach

Uchwały nr 6/2020 Rady Dyscypliny Sztuki Muzyczne Akademii Muzycznej We Wrocławiu z dnia 4 marca 2020 r.

Na podstawie art. 178 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85), § 20 pkt 1 Statutu Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu stanowiącego Załącznik do Uchwały nr 34/2019 Senatu Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu z dnia 11 września 2019 r. w sprawie uchwalenia Statutu Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, oraz art. 14 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789) w związku z art. 179 ust 1 z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1669 z późn. zm.), Rada Dyscypliny Sztuki Muzyczne Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu wyznaczyła dra hab. **Maciej Sikałę** z Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku jako recenzenta rozprawy doktorskiej w przewodzie doktorskim mgra Dominika Gawrońskiego w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej: instrumentalistyka.

Do recenzenta wpłynęła następująca dokumentacja:

1. Praca doktorska pt: „Różnorodność kulturowa jako czynnik kształtujący oblicze współczesnego jazzu europejskiego w oparciu o twórczość wybranych trębaczy” wraz

z nagraniem na płycie Cd dziełem artystycznym w wykonaniu zespołu doktoranta. Niżejszą pracę otrzymałem też w wersji elektronicznej jak i materiał muzyczny - dzieło artystyczne w formie plików Mp3.

2. Dokumentacja przewodowa mgra Dominika Gawrońskiego.

3. Uchwała nr 11/2019 w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego mgra Dominika Gawrońskiego oraz wyznaczenia promotora w osobie dra hab. Piotra Wojtasika, prof AM Akademii Muzycznej w Katowicach oraz Protokół Komisji Skrutacyjnej.

4. Uchwała nr 6/2020 w sprawie wyznaczenia recenzenta w osobie dra hab. Macieja Sikały oraz Protokół Komisji Skrutacyjnej.

5. Umowy o dzieło wraz z rachunkiem w dwóch egzemplarzach.

Recenzja dorobku artystycznego i pracy doktorskiej mgra Dominika Gawrońskiego w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie sztuki muzyczne, specjalność: instrumentalistyka, wszczętym 19 marca 2019 r. Przez Radę Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej we Wrocławiu.

Dorobek artystyczny doktoranta.

Pan mgr Dominik Gawroński urodzony 29.12.1990 roku w Radomiu ukończył studia II stopnia w klasie trąbki prowadzonej przez prof. dra hab. Piotra Wojtasika w Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu w 2015 roku. W tym samym roku rozpoczął studia doktoranckie na w/w uczelni. Jego najważniejsze osiągnięcia i nagrody to:

- Wyróżnienie na XXXI Konkursie Młodego Muzyka w Szczecinku (2004)
- I miejsce na VI Spotkaniach Instrumentów Dętych w Warszawie (2005)
- III miejsce na VII Spotkaniach Instrumentów Dętych w Warszawie (2006)
- II miejsce na Konkursie Kwartetów Dętych w Białymstoku (2007)
- I miejsce oraz Nagrodę Indywidualną na VI Europejskich Integracjach Muzycznych. w Żyrardowie z zespołem *Swinging Birds* (2010)
- Nagroda Indywidualna dla instrumentalisty na *Krokus Jazz Festiwal w Jeleniej Górze* (2012)
- Stypendium międzynarodowego projektu *Jenuesses Musicales Jazz World Orchestra* (2013)
- Wyróżnienie na *Festiwalu Jazzu Tradycyjnego Old Jazz Meeting Złota Tarka w Łławie.* z zespołem *Septetem Adama Bławickiego* (2015)

Pan mgr Dominik Gawroński w latach 2015 - 2019 wziął udział w dziesiątkach koncertów w kraju oraz za granicą, czy to jako lider swoich zespołów (kwintet, kwartet), czy jako członek innych mniejszych zespołów, bądź jako muzyk big-bandowy. Duża ilość wykonawców, z którymi współpracą wykazał się doktorant świadczy o tym, iż jest cennym muzykiem.

Na swoim koncie ma również nagrania płytowe:

- *Octavia at Toya* (2012)
- *Olga Bocznar Music Essence „Little Inspirations”* (2015)

- Joao de Sousa - *Luta* (2016)
- Krzysztof Żęśławski Quartet & Natalia Lubrano - *Osiecka Jazzowo* (2016)
- Joao de Sousa - *Ideal* (2018)
- Deutsh Polnische Jugend Jazz Orchester - *Switch In Time*
- Przemek Paśko i zespół Co To - *Druga*
- Bartosz Pernal Septet (2018)
- Aleksandra Jastrzębska - *Ola Jas* (2018)

Warto również wspomnieć o dorobku pedagogicznym mgra Dominika Gawrońskiego, który od października 2016 roku prowadzi działalność pedagogiczną jak nauczyciel instrumentu głównego - trąbki w Akademii Muzycznej we Wrocławiu, gdzie prowadzi również seminarium muzyki klasycznej i zespół kameralny.

W latach 2017-2018 był wykładowcą Letnich Warsztatów Big-bandowych w Nysie. W dniach 16-23.09.2018 roku był wykładowcą wspomagającym na warsztatach Polsko-Niemieckiej Młodzieżowej Orkiestry Jazzowej w Mikorzynie.

Od 2015 roku jest nauczycielem gry na trąbce w projekcie edukacyjnym „Wszystko gra” Dolnośląskiego Tow. Muzycznego, obejmując to stanowisko w trzech placówkach: Publiczna Salezjańska Szkoła Podstawowa im. Jana Bosco we Wrocławiu, Szkoła Podstawowa nr 71 we Wrocławiu oraz Szkoła Podstawowa nr 5 we Wrocławiu.

We wrześniu 2018 roku objął stanowisko nauczyciela gry na trąbce w projekcie „Kuznia talentu” przy placówce Jagodowe Przedszkole we Wrocławiu.

Przy okazji swoich koncertów prowadzi warsztaty. Uczy też prywatnie gry na trąbce.

Ocena Pracy Doktorskiej

Dzieło artystyczne - płyta Cd zawiera pięć utworów, z których cztery są autorstwa doktoranta Dominika Gawrońskiego a jeden Krzysztofa Komedy. W kolejności na płycie są to:

1. *Przebudzenie* - komp. D.Gawroński
2. *Song For Tomasz* - komp. D.Gawroński
3. *Svantetic* - komp. Krzysztof Komeda
4. *Preludium* - komp. D.Gawroński
5. *Inspirations* - komp. D.Gawroński

Wszystkie utwory nagrane zostały w kwintecie, gdzie mgr Dominik Gawroński gra na trąbce i flugelhornie, Adam Bławicki na saksofonach tenorowym i sopranowym, Filip Miguła na fortepianie i instrumentach klawiszowych, Bartłomiej Chojnacki na kontrabasie oraz Jakub Lechki na perkusji.

1. *Przebudzenie*

Utwór w metrum 4/4, w wolnym tempie, rozpoczyna się od introdukcji granej przez pierwsze cztery takty na membranofonach filcowymi pałkami, co nadaje brzmieniu

miękkości, dzięki czemu staje się zapowiedzią ogólnego charakteru utworu. W kolejnych czterech taktach kontrabasista i pianista grający lewą ręką grają *unisono* melodię, która stanowić będzie większą część utworu. Prawą ręką pianista gra akord toniczny DMaj7 na zmianę z subdominantowym GMaj7. W ostatnim, ósmym takcie introdukcji na jego czwartą miarę flugelhorn i saksofon tenorowy grają przedtakt do tematu, który przyjmuje formę: A (10 taktów), 4 takty łącznika, B (8 taktów) oraz A¹ (10 taktów). Cały temat grany w oktawie lub *unisono* przez dęte instrumenty, ze względu na to, iż składa się głównie z długo wybrzmiewających nut (całe nuty, półnuty, ćwierćnuty), staje się bardzo przestrzeny a jego melodyka nadaje mu pogodny koloryt i to nie tylko wtedy, gdy jest on oparty na wspomnianych wcześniej akordach tonicznym i subdominantowym (choć głównie wtedy), ale też na bardziej zaawansowanych takich jak: B/G, G/D#, E/C w części A oraz na tzw. „zawieszonych” (z ang. *suspended*).

Tem pogodny nastrój nie ulega zmianie podczas partii solowej flugelhornu, która od strony formalnej składa się z dwóch części: powtarzanego wielokrotnie dwutaktu opartego na akordach DMaj7 i GMaj7 oraz na części B z jej przebiegiem harmonicznym pochodzącym z tematu. Doktorant, operując bardzo dobrą barwą instrumentu, buduje swoją improwizację wykorzystując diatonikę w sposób bardzo melodyjny i dojrzały jednocześnie zostawiając sporo przestrzeni, zwłaszcza w początkowym jej fragmencie. Nie epatuje tu swoimi umiejętnościami, które są na bardzo wysokim poziomie, ale poprzez frazowanie, rytm oraz rejestr instrumentu (często niski) uczestniczy w tworzeniu ogólnego nastroju swojej kompozycji.

Na uwagę zasługuje tu też zastosowanie *blue note* (ukłon w stronę tradycji?), dominanty wtrąconej A7b9 na GMaj7 oraz tzw. *upper struction* (tu nałożenie dźwięków akor-

du E dur na DMaj7) a także swoboda, z jaką solista porusza się po bardziej zaawansowanej harmonii drugiej części sola.

Pozostali soliści, grający swoje improwizacje na te samej formie co doktorant, podkreślają ogólny, pogodny charakter utworu, tak jak i muzycy sekcji rytmicznej, którzy w bardzo wyważony sposób operują barwą i przestrzenią dzięki czemu utwór postrze- gać należy jako dobry przykład europejskiego jazzu.

Utwór kończy temat w innej, skróconej wersji niż ta z początku utworu.

2. Song For Tomasz

Od pierwszych dźwięków, stanowiących introdukcję do tematu, nie ma wątpliwości, którego Tomasza ma na myśli autor a to dlatego, iż graną tu w oktawie z saksofonem tenorowym melodię doktorant wykonuje w charakterystyczny (*growl, melodyka, rubato*) sposób dla Tomasza Stańko, któremu tą kompozycją oddaje hołd. Melodia ta pochodzi z wyimprowizowanego przez Stańkę wstępu do utworu jego autorstwa. Grana jest *ad libitum* tylko przez w/w instrumenty dęte, co zapowiada ogólny, balladowy charakter utworu, który budowany jest w dalszej części utworu przez ekspozycję tematu graną przez fortepian solo. Temat, który jest grany w wolnym tempie i składa się głównie z nut o długiej wartości (całe nuty, półnuty), kontynuowany jest przez cały zespół, a jego specyficzna, wysublimowana, daleka od standardowej harmonia kreuje coraz bardziej nastrój głębokiej zadumy, refleksji. Przez cały czas trwania tematu fortepian, kontrabas grający *arco* i perkusja grają *ad libitum*, w swobodny sposób podążając za linią melodyczną, stosując przy tym minimalne środki, co daje dużo przestrzeni - elementu współtworzącego tegoż tematu charakter. W kolejnej części tematu najpierw fortepian

a następnie saksofon wychodzą na pierwszy plan, po czym wiodącą rolę, do końca jego trwania, przejmuje trąbka.

W dalszej części utworu następują improwizacje trąbki i saksofonu grane *ad libitum*, tak charakterystycznym dla *free jazzu*, którego Tomasz Stańko był wybitnym reprezentantem. Zagęszcza się faktura utworu przez bardziej „aktywną” grę sekcji rytmicznej, reagującej na improwizacje solistów, jednak ciągle w muzyce tej jest dużo przestrzeni; wszyscy muzycy zespołu dbają o jego specyficzny, balladowy, pełen zadumy nastrój. Uroku i pewnej „tajemniczości” dodają sonorystyczne poszukiwania pianisty, kontrabasisty i w szczególności perkusisty grane w konwencji *free* po improwizacji saksofonu. Utwór kończy skrócona wersja tematu.

Zastosowanie takich środków jak granie *ad libitum* czy wprost w stylistyce *free jazzowej*, wykorzystanie kontrabasów zarówno *arco* jak i *pizzicato*, bardziej kolorystyczna niż rytmiczna gra perkusji oraz ogólna duża przestrzenność, nawiązuje wprost do twórczości Tomasza Stańko, wybitnego reprezentanta europejskiego jazzu, i jest w mojej opinii złożeniem hołdu tej wybitnej postaci w najlepszy z możliwych sposobów.

3. *Svantetic*

Kompozycja ta należy do najbardziej znanych utworów Krzysztofa Komedy między innymi dlatego, iż znajduje się na legendarnej już płycie „*Astigmatic*”, która zyskała sobie miano jednej z najbardziej znaczących w historii polskiej i europejskiej muzyki jazzowej. Utwory Krzysztofa Komedy w ostatnich 15-20 latach stanowią zaczęły część, bądź cały repertuar różnych polskich zespołów jazzowych, gdzie często podlegały róż-

nym zabiegom formalnym i aranżacyjnym, które miały na celu nadanie im nowego brzmienia, a przez to często i charakteru.

Pan mgr Dominik Gawroński celowo zaniechał działań, które oddalałyby nagrań tu wersję od pierwowzoru po to, aby wejść głębiej w nastrój utworu w jego oryginalnej odsłonie, oddając niejako hołd jego autorowi.

W wersji nagranej przez kierowany przez doktoranta zespół, gdzie improwizacje grają wszyscy członkowie kwintetu, oprócz dbałości o brzmienie, dynamikę tematu, na szczególną uwagę zasługują partie:

- saksofonisty, który gra bardzo ekspresyjnie, odważnie i brzmiało, wykorzystując dźwięki z najwyższego rejestru (ponadskalowe)
- perkusisty - pełna różnorodnych barw i na barwę właśnie ukierunkowana zdecydowanie bardziej niż na popis techniczny, doskonale wprowadzająca końcowy pokaz tematu i współtworząca charakter utworu
- trębacza, który poprzez melodykę i ekspresyjny sposób wykonania swej partii podczas ostatniej odsłony tematu, znakomicie dopełnia ogólny nastrój tego specyficznego utworu

Wykonanie utworu *Svantetic*, stanowiące część dzieła artystycznego Pana mgra Dominika Gawrońskiego, przez położenie nacisku na barwę i ogólnie pojęte brzmienie oraz wynikającej z konstrukcji utworu grze *ad libitum* czy elementom wprost *free jazz*-owym, jest kolejnym udanym przykładem stylistyki zwanej jazzem europejskim.

4. Preludium

Kolejny utwór jest krótkim (trwa 2:18) wstępem (preludium) do kolejnego utworu, ale też i samodzielną kompozycją. Oparty on jest na pięciodźwiękowym motywie granym w wolnym tempie w wyższym, potem w niższym rejestrze fortepianu solo, powtarzanym kilkukrotnie. Przez swoją prostotę również w sferze harmonii, staje się pogodnym, uroklivym, pełnym optymizmu utworem, który może przywołać na myśl kompozycje pisane z myślą o edukacji muzycznej dzieci i młodzieży. Nastrój ten utrzymany zostaje, gdy wspomniany motyw przejmuje flugelhorn wspierany przez saksofon sopranowy grający drugi głos. W dalszej części wszyscy muzycy improwizują kolektywnie na bazie skali Bb frygijskiej w konwencji *free jazzowej*, nie ograniczając się li tylko do dźwięków skalowłasciwych, budując w ten sposób rodzaj napięcia emocjonalnego, które znajduje swoje rozwiązanie na kończącym utwór tonicznym Bb dur. Przez cały czas trwania utworu kontrabas gra *arco*, perkusja zaś, głównie za sprawą użycia talerzy, dopełnia brzmienia całości.

W tym krótkim utworze spotyka się kilka elementów charakterystycznych dla jazzu europejskiego jak: śpiewność i melodyka wiodącego motywu, jego wykonanie równymi, pozbawionymi swingu, ósemkami, stylistyka *free jazzowa*, przestrzenna gra sekcji rytmicznej nastawionej na budowanie nastroju barwą a nie realizacją struktur rytmicznych.

5. Inspirations

Ostatnim utworem omawianego tu dzieła artystycznego jest kompozycja doktoranta Dominika Gawrońskiego pt: *Inspirations*. Otwiera go partia improwizowana kontrabasem solo, która kończy się czterotaktowym, powtórzonym czterokrotnie *ostinatem*, co usta-

la tym samym tempo utworu. Temat, który grają flugelhorn i saksofon sopranowy, mimo iż składa się w znacznej części z dość dużych interwałów, grany jest miękką artykulacją, co niejako stoi w opozycji do gry sekcji rytmicznej (*ostinato*), jednak całość brzmi spójnie. Forma tematu to: A (10 taktów) B (8 taktów) A¹ (8 taktów). To, co dzieje się w sferze rytmicznej tego utworu określać powinny angielskojęzyczne *even eights* lub *straight eights*, czyli równe, pozbawione swingu ósemki.

Pierwsze improwizowane solo gra pianista operujący w lewej ręce bardzo oszczędnym, kontrapunktycznym sposobem akompaniamentu do tego, co gra prawą ręką, dzięki czemu solo to zyskuje przestrzenny charakter.

Następnie rolę solistów przejmują trębacz i saksofonista, którzy grając na zmianę wzajemnie się inspirują. Kulminacyjnym momentem jest ten, gdzie przez pewien czas grają oni razem, po czym przechodzą do końcowej odslony tematu. Po jego zakończeniu improwizują jeszcze na bazie ósemkowego rytmu przypominającego *ostinato* z początku utworu powoli wycofując się, czemu towarzyszy coraz cichsza dynamika, zostawiając na moment kontrabas z perkusją, do której dołącza się po chwili fortepian, grający jakby w zupełnie innym planie, bez związku z tym, co ciągle gra perkusja z kontrabasem, *Preludium* - poprzedni utwór w skróconej nieco postaci, wykonany w pełnej, oryginalnej obsadzie.

Autor w omawianej tu kompozycji dostrzega w niej inspirację muzyką europejską w jazzie a to dzięki takim aspektom wykonawczym jak wibracja, operowanie barwą oraz dynamiką „klasycznie rozplanowaną” a także rubato, które autorowi kojarzy się bardziej z muzyką Fryderyka Chopina niż z amerykańskim jazzem. Chętnie zgodzę się z powyższym dopisując jeszcze to, iż utwór ten w sferze rytmu nie ma nic wspólnego

z najbardziej charakterystyczną swoją postacią w jazzie amerykańskim jaką jest swing, niejako programowo się od niego odcinając.

Podsumowując całą płytę - dzieło artystyczne stwierdzam, iż doktorant Dominik Gawroński okazał się być bardzo dobrym trębaczem, który opanował grę na tym instrumencie w stopniu bardzo dobrym, co pozwala mu na stosowanie szybkich przebiegów rytmicznych, operowanie dużymi interwałami, swobodną grę w wysokim rejestrze. Brzmienie trąbki czy też flugelhornu jest wyrównane w całej skali. Na uwagę zasługuje też fakt wykorzystywania najniższego, głęboko brzmiącego rejestru i generalnie operowanie barwą a także dynamiką. Imponuje też zdolność improwizatora doktoranta, który jawi się tu jako już w pełni profesjonalny muzyk, zafascynowany europejską odmianą jazzu, choć jestem pewien, że jazz amerykański jest mu dobrze znany i bliski.

Swą fascynację europejskim jazzem przejawia również jako kompozytor czterech bardzo dobrych i interesujących, ale też i wymagających utworów zmieszczonych na płycie - dziele artystycznym.

Na pochwałę zasługują bardzo dobrzy muzycy, których do nagrania zaprosił Pan mgr Dominik Gawroński. Mają oni swój niebagatelny wkład w wysoką jakość niniejszego nagrania, które od strony technicznej również stoi na wysokim poziomie.

Praca doktorska mgra Dominika Gawrońskiego pt: „**Różnorodność kulturowa jako czynnik kształtujący oblicze współczesnego jazzu europejskiego w oparciu o twórczość wybranych trębaczy**” składa się z dwóch głównych części. W pierwszej z nich autor przedstawia rys historyczny powstawania jazzu w Europie. Słusznie też dokonuje istotnego podziału na „jazz europejski” i „jazz grany w Europie”. Znajdziemy tu

też omówienie procesu krystalizowania się jazzu europejskiego jako gatunku odrębnego i niezależnego od wpływów amerykańskich. Analizie zostały poddane elementy składowe omawianego gatunku takie jak: rytm, forma, melodyka, harmonia, frazowanie, aranżacja i instrumentarium. Autor powyższe elementy odnosi do ich pierwowzorów z jazzu amerykańskiego ukazując różnice między nimi.

W dalszej części obszernie scharakteryzowane i omówione zostały najważniejsze ośrodki jazzu europejskiego wraz z muzykami będącymi ich głównymi przedstawicielami. W końcowym fragmencie tej części pracy doktorant przedstawia sylwetki trzech wybitnych trębaczy: Enrico Ravy, Tomasza Stańko i Marcusa Stockhausena jako wybitnych reprezentantów stylu jakim jest jazz europejski.

W drugiej z dwóch głównych części pracy doktorskiej jej autor podejmuje bardzo skrupulatną i głęboką analizę poszczególnych utworów dzieła artystycznego. Choć analizowana jest tu gra wszystkich instrumentów, to czymś oczywistym jest fakt, iż trąbce poświęcono najwięcej miejsca i uwagi i to właśnie tego instrumentu wyimpro wizowane partie solowe doktorant zamieścił w tej części pracy doktorskiej w postaci zapisu nutowego. Autor podaje budowę formalną tematów, partii improwizowanych, bada zależności pomiędzy instrumentami dętymi między sobą a także między nimi a sekcją rytmiczną a także zagadnienia związane ze środkami wyrazu takimi jak artykulacja, melodyka, agogika, dynamika, harmonia, rytm a wszystko to odnosi do obecności elementów jazzu europejskiego w nagrany m dziele artystycznym.

Konkluzja

Praca doktorska pt: „**Różnorodność kulturowa jako czynnik kształtujący oblicze współczesnego jazzu europejskiego w oparciu o twórczość wybranych trębaczy**”

jest bardzo rzetelnym kompendium wiedzy na temat europejskiego jazzu, jego genezy, ośrodków w jakich powstawał, jego cech charakterystycznych, muzyków go reprezentujących, w szczególności trzech (E.Rava, T.Stańko, M.Stockhausen) tak różnych pod względem wykonywanej muzyki, co ukazuje bogactwo omawianego stylu jazzu.

Utwory nagrane przez doktoranta a stanowiące dzieło artystyczne, poddane zostały przez niego wnikliwej analizie pod względem zastosowanych środków wyrazu, formy, ich stronie interpretacyjnej oraz różnym innym aspektom gry, o których mowa wyżej, a także pod kątem ogólnego ich charakteru. Wyszczególnione też zostały te elementy gry, które są charakterystyczne dla jazzu europejskiego. Nagrana w kwintecie płyta ukazuje Pana mgra Dominika Gawrońskiego jako dojrzałego muzyka, który z pełną świadomością kieruje swoje zainteresowania w stronę stylistyki, o której traktuje jego praca doktorska, a to dzięki czterem swoim utworom oraz jednemu Krzysztofa Kome- dy i ich bardzo dobremu od strony technicznej, ale przede wszystkim **wyrazowej** (!) wykonaniu, które znakomicie w owej stylistyce się mieści i ją określa.

Dodać jeszcze wypada, iż praca napisana jest bardzo dobrym, komunikatywnym językiem i czyta się ją z przyjemnością, gdyż zawiera znaczną ilość ciekawych i istotnych informacji pochodzących z wielu źródeł.

W związku z powyższym stwierdzam, iż doktorant spełnił wymagania art 13 ust. 1 ustawy z dnia 14.03.2003 r.

Pracę doktorską mgra Dominika Gawrońskiego przyjmuję.

Dr hab. Maciej Sikala

